met olli et mul iggapääw kirjade ja pabberitega olli teggemist.) Se olli mul jubba wisiks, et kui keik enne lõunat kibbedaste ollin tööd teinud, siis peäle lõune sõma pole tundi muido aknast wälja watasin ja nenda omma meelt jahhutasin. Ka seski korteris kuhhu hiljoti ollin läinud, teggin nenda. Kui seält wälja watasin, olli nago olleks kegi mulle üttelnud, et üllespiddi piddin watama. Mis seäl siis olli? Ülle ulitsa ühhes majas kolmanda korra peäl olli akken lahti ja seält paistis ühhe meesterahwa pea. Wataja näggo olli kahwatand, silmad aukus, et kül alles norepärralinne arwata. Ja sedda olli iggapääw selsammal aial nähha. Mis se innimenne wahtis? Se panni mind iggakord mõtlema. Ei ma moista räkida, kuidas selle innimesse kahwatand näggo mind waewas.

Et mo korter mitte mo tahtmisse järrele ei olnud, otsisin uut kortert; siis näggin ses maias, kus se kahwatand näoga mees olli, akna peäl kirja, et seäl üks korter üri peäle pakkutakse. Läksin sisse, agga se korter olli jubba ärra üritud, kirri olli weel unnustusse pähhä akna peäle jänud. Seält läksin teise korra peäle kulama, agga seäl olli sesamma luggu. Innimessed ollid seäl lahked ja üttlesid, et kolmandama korra peäl üks kammer tühhi. Mul polnud kül mitte himmo ni körges ellada, agga need head innimessed andsid wägga nõu ja ütlesid, et seäl üks klaweri teggia ellab, mollemad wägga head innimessed — need tahtsid omma üri kergitusseks teise kambri üri peäle anda.

„Kas se ehk sesamma peaks ollema, — kes igga lõuna aknast wälja watab?" küsisin minna. „Jah wist sesamma", ütlesid head innimessed. Se ta ainus lahhutaminne: ta teeb ööd ja päwad tööd, siiski saab waewalt omma pissukesse perrele iggapäwast pallokest.

Ma läksin üllesse; jubba ukse peäl tulli üks noor naesterahwas, pissuke laps käe peäl, mo wasto, wiis mind teiselt ukselt ühte pissukesse kambri ja pallus kohhe, et kui ma